

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2002011

Van 30 juni 2009

- Opposant:** **Paul Frank Industries, Inc.**
960 W. 16th Street
92627 Costa Mesa, California
Verenigde Staten van Amerika
- Gemachtigde:** **NautaDutilh**
Chaussée de la Hulpe 177 bte 6
1170 Bruxelles
België
- Ingeroepen recht:** SMALL PAUL
(Europese inschrijving 4624789)

tegen
- Verweerder:** **LF Holding BV**
Amstelboulevard 12
1096 HH Amsterdam
Nederland
- Gemachtigde:** **Shieldmark.Zacco**
Overschiestraat 61
1062 XD Amsterdam
Nederland
- Betwiste merk:** BabyPaul
(Benelux depot 1138596)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 3 juli 2007 heeft verweerder de aanvraag tot inschrijving van het woordmerk BabyPaul ingediend ter onderscheiding van waren en diensten in de klassen 12, 20, 24 en 35. De aanvraag is onder nummer 1138596 in behandeling genomen. Deze aanvraag is gepubliceerd op 30 juli 2007.
2. Op 28 september 2007 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van deze merkaanvraag. De oppositie is gebaseerd op de eerdere Europese inschrijving 4624789 van het woordmerk SMALL PAUL ingediend op 8 september 2005 en ingeschreven op 4 september 2006 voor waren in de klassen 18, 25 en 28.
3. De opposant is de houder van de ingeroepen Europese inschrijving zoals blijkt uit het register.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten van de betwiste aanvraag tot inschrijving. De oppositie is gebaseerd op alle waren en diensten van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna BVIE).
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 5 oktober 2007.
8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 6 december 2007. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna het Bureau) heeft op 11 december 2007 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 11 februari 2008 om zijn argumenten en eventuele stukken in te dienen.
9. Op 8 februari 2008 heeft de opposant argumenten en stukken ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 19 februari 2008 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 19 april 2008 is gegeven om hierop te reageren.
10. Op 16 april 2008 heeft de verweerder gereageerd op de argumenten van opposant. Het Bureau heeft deze reactie aan de opposant gezonden op 21 april 2008.
11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten van opposant

14. Opposant definieert het in aanmerking komend publiek als een publiek dat uit de gemiddelde consument bestaat.

15. Over de overeenstemming van de tekens merkt opposant op dat het publiek bij de onderscheidende voornaam PAUL zal aanhaken. Het verschil tussen de betrokken merken is miniem. Het enige onderscheidende element, PAUL, wordt op dezelfde plaats overgenomen en het beschrijvende element "SMALL" wordt vervangen door het element "BABY", beide hebben bijna dezelfde betekenis. Het element "SMALL" is beschrijvend. De tekens hebben een identieke structuur, waarin het element "PAUL" voorafgaat aan een Engelstalig adjectief. Bijgevolg zijn ze bijzonder overeenstemmend. Het merk van verweerder reproduceert de kern van de boodschap van het oudere merk en de erdoor opgeroepen indruk, waardoor de overeenstemming vaststaat.

16. Auditief gezien is er sprake van gelijkenis. De klemtoon valt in beide merken telkens op het element "PAUL". De consument onthoudt het makkelijk.

17. Op begripsmatig vlak zijn de merken bijzonder overeenstemmend, ze roepen immers een identieke connotatie van dezelfde voornaam op. Bovendien heeft BABY in alle talen ook de betekenis van "miniem" of "klein" en derhalve hebben merk en teken een begripsmatige overeenstemming.

18. Inzake de waren stelt opposant dat deze tot dezelfde categorie behoren, baby's en (kleine) kinderartikelen vormen één geheel. Met het voorbeeld van de Belgische en Luxemburgse marktleider PRÉMAMAN wil opposant aantonen dat één onderneming alle mogelijke baby- en (kleine) kinderartikelen vervaardigt en dat het publiek met deze economische realiteit vertrouwd is. Gezien de aard, de bestemming en het gebruik van de producten in kwestie staat hun soortgelijkheid vast, ze behoren immers tot "eenzelfde warenfamilie", aldus opposant.

19. Alle baby- en (kleine)kinderartikelen richten zich tot hetzelfde publiek en worden gezamenlijk aangeboden. Onder verwijzing naar beslissingen van het OHIM voert opposant aan dat de situatie op de relevante markt specifiek is, omdat er in de Benelux veel gespecialiseerde winkels zijn die alle baby en (kleine) kinderenartikelen verkopen. Ook individueel beschouwd zijn de waren volgens opposant soortgelijk, sommige zijn complementair en sommige zijn in rechtstreekse concurrentie met elkaar. Datzelfde redenering geldt voor de diensten van verweerder, aldus opposant.

20. Het merk SMALL PAUL heeft van huis uit een sterk onderscheidend vermogen volgens opposant en geniet dus een ruime bescherming. Bovendien zal het publiek het teken BABY PAUL opvatten als een submerk van SMALL PAUL.

21. Tot slot stelt opposant dat de verwarring tussen BABY PAUL en SMALL PAUL bijzonder schadelijk is en opposant behoudt zich het recht voor schadevergoeding in rechte te vorderen, er is

namelijk duidelijk sprake van onrechtmatig voordeel trekken uit het onderscheidend vermogen van het merk van opposant, het is een schoolvoorbeeld van ongeoorloofd parasitisme.

22. Opposant is van mening dat er sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt het Bureau de oppositie gegrond te verklaren, de inschrijving van het depot te weigeren en verweerder in de kosten te verwijzen.

B. Reactie van verweerder

23. Verweerder voert aan dat alleen het wordelement PAUL overeenstemt en dat deze overeenstemming niet voldoende is om totale overeenstemming aan te nemen. Verweerder bestrijdt de stelling van opposant dat het element PAUL de aandacht van de consument zal trekken en stelt dat in zijn merk het accent ligt op het eerste deel, het bestanddeel Baby met de eigen naam Paul erachter. Visuele overeenstemming ontbreekt, aldus verweerder.

24. Met betrekking tot de auditieve overeenstemming merkt verweerder op dat het merk van opposant op zijn Engels uitgesproken wordt ('smol pol') en een soort klankrijm heeft. Het bestreden teken heeft geen rijmende klank ('beebie paul'). Bovendien is het klankritme van het ingeroepen recht van geheel andere orde; twee keer één lettergreep versus twee lettergrepen gevolgd door één lettergreep. Evenals bij de visuele vergelijking ligt ook hier het accent op Baby. Auditieve overeenstemming ontbreekt volgens verweerder.

25. Voor wat betreft de begripsmatige vergelijking stelt verweerder dat het woord "small" niet per definitie op baby's betrekking heeft en dat het merk van opposant even goed voor een kledinglijn voor kleine mannen gebruikt zou kunnen worden, terwijl zijn merk duidelijk wel voor baby's bestemd is. Eventueel aangenomen begripsmatige overeenstemming is volgens verweerder onvoldoende om verwarring aannemelijk te maken.

26. Volgens verweerder is de Europese norm streng als het gaat om de maatstaf van gevaar voor verwarring. Naar Europees merkenrecht is het gevaar van associatie onvoldoende om van verwarringsgevaar te kunnen spreken. Uitgangspunt is dat gevaar voor verwarring niet op grond van een vermoeden kan worden aangenomen, het dient concreet aangetoond te worden en dit heeft opposant nagelaten.

27. Over de vergelijking van de waren merkt verweerder op dat kinderwagens, meubelen en bedtextiel voor kinderen inderdaad allemaal kinderen als doelgroep hebben, maar dat betekent niet dat deze producten concurrerend of complementair zijn. Verweerder is van mening dat de waren niet zonder meer complementair zijn en het argument dat de waren in dezelfde winkel verkrijgbaar zijn, doet hier niets aan af. Verweerder concludeert dat de producten dermate verschillend zijn, dat gevaar voor verwarring (direct of indirect) zich niet voordoet.

28. Nu niet aangenomen kan worden dat er overeenstemming tussen merk en teken is en evenmin dat er soortgelijkheid tussen de waren bestaat, betekent dit volgens verweerder dat er geen sprake is van onrechtmatig voordeel trekken uit en afbreuk doen aan het onderscheidend vermogen en de reputatie van het merk SMALL PAUL. Verweerder verzoekt het Bureau de oppositie af te wijzen.

III. **BESLISSING**

A.1 **Verwarringsgevaar**

29. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

30. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

31. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEG, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Hof van Beroep Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

32. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEG, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

33. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arrest Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds aangehaald).

34. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan kan worden gedomineerd (HvJEG, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden

door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEA, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

35. De te vergelijken tekens zijn de volgende :

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
SMALL PAUL	BabyPaul

Begripsmatige vergelijking

36. Zowel het ingeroepen recht als het bestreden teken bestaan uit een Engels adjectief gevolgd door dezelfde jongensnaam.

37. Het laatste wordelement, de jongensnaam PAUL, is in beide tekens identiek. Het eerste gedeelte van het ingeroepen recht en het bestreden teken betekenen respectievelijk klein en baby. Beide wordelementen verwijzen dus naar "klein". Hierdoor bestaat er begripsmatig een sterke verwantschap tussen deze woorden.

38. In dit verband zij eraan herinnerd dat het publiek over het algemeen een beschrijvend bestanddeel van een samengesteld merk niet zal beschouwen als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk (zie GEA, Biker Miles, T-385/03, 7 juli 2005). Het eerste gedeelte van beide tekens is in casu niet onderscheidend voor de aangeduide waren, de jongensnaam Paul echter wel.

39. Gezien het bovenstaande, is het Bureau van oordeel dat op begripsmatig vlak de tekens in hun geheel in hoge mate overeenstemmen.

Visuele vergelijking

40. Het ingeroepen recht is een woordmerk, bestaande uit twee woorden van respectievelijk vijf letters ("SMALL") en vier letters ("PAUL"), Het bestreden merk is een woordmerk dat eveneens bestaat uit twee wordelementen van beide vier letters, namelijk BABY en PAUL.

41. Het eerste gedeelte merk en teken verschillen volledig van elkaar. Hoewel in beginsel de consument meer belang zal hechten aan dit eerste deel (zie in die zin GEA, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), is het identieke laatste gedeelte in casu het meest dominerende element.

42. Het Bureau is van oordeel dat de tekens visueel in hun totaliteit in beperkte mate overeenstemmen.

Auditieve vergelijking

43. Voor de auditieve vergelijking gelden gelijkaardige overwegingen. De eerste woordelementen (small en baby) worden totaal verschillend uitgesproken, het meest dominerende element ("PAUL") is echter identiek en wordt dan ook op dezelfde wijze uitgesproken.

44. Op auditief vlak is het Bureau van oordeel dat de tekens beperkt overeenstemmen.

Conclusie

45. De tekens stemmen op visueel en auditief vlak in beperkte mate overeen. Op begripsmatig vlak is er sprake van een hoge mate van overeenstemming.

Vergelijking van de waren

46. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEG, arrest Canon, reeds geciteerd).

47. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	Klasse12 Buggies, kinderwagens, kinder- en babyautostoelen.
Klasse 18 Artikelen van leder of kunstleder en andere materialen, te weten etuis, tassen, strandtassen, handtassen, weekendtassen, heuptasjes, zakjes, koffers, reistassen en -etuis, valiezen, make-upkoffertjes, aktetassen, portfolio's, attachékoffers, portefeuilles, zakportefeuilles, sleutelhouders, bagage, beurzen; wandelstokken; etuis en houders voor creditcards, rugzakken, boekentassen, ransels, knapzakken, schooltassen, pukkels, draagtassen, sporttassen, atletiektassen, schoudertassen, schouderriemen; paraplu's; beautycases (leeg verkocht); creditcardetuis en -houders vervaardigd uit leder, kunstleder of andere materialen; onderdelen en accessoires voor alle voornoemde goederen.	
	Klasse 20 Meubels (voor kinderen); wipstoelen, kinderstoelen, stoelverkleiners; slaapzakken; bedden (voor kinderen) en onderdelen hiervan, matrassen en

	onderdelen hiervan, kussens, hoofdkussens; beddengoed (uitgezonderd linnen); kledinghangers; manden, niet van metaal.
	Klasse 24 Weefsels en textielproducten; bedtextiel; dekens en tafellakens.
Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddekseis.	
Klasse 28 Speelgoed, waaronder pluchen speelgoed, knuffeldieren, pluchen speelgoed, poppen, speelgoed voor in bad, voor meerdere activiteiten bestemd babyspeelgoed, voor meerdere activiteiten bestemd kinderspeelgoed, elektronisch speelgoed; actiefiguren; speelfiguurtjes; spellen, waaronder volwassenen- en kinderfeestspellen, gokhalspellen, bordspelen, kaartspellen; en speelgoederen.	
	Klasse 35 Commercieel-zakelijke bemiddeling bij de aankoop en verkoop van de genoemde waren; beheer van commerciële zaken met betrekking tot een (web)winkel; detailhandelsdiensten, onder andere via Internet, telefoon en andere media, met betrekking tot de in de klassen 12, 20 en 24 genoemde waren

48. Het Bureau is van oordeel dat de waren en diensten van verweerder niet soortgelijk zijn, behalve de kledinghangers in klasse 20. Kledinghangers zijn complementair aan kleding, men hangt de kleding immers aan deze hangers, zowel thuis als in de winkel. Het is gebruikelijk dat op de kledinghangers het merk van de kleding wordt vermeld. Het in aanmerking komend publiek zal dus dezelfde herkomst toeschrijven aan de kleding als de daarvoor bestemde kledinghanger.

49. Voor de overige waren en diensten geldt dat deze een geheel andere aard hebben. Het feit dat ze voor kinderen bestemd zouden zijn, maakt niet zonder meer dat ze soortgelijk zijn. Ook het feit dat de waren in dezelfde winkel kunnen worden verkocht maakt ze niet per definitie soortgelijk. Bovendien blijkt niet expliciet uit de waren- en dienstenopgave van zowel opposant als verweerder dat het om waren gaat die specifiek voor kinderen bestemd zijn. Het enkele feit dat er ook bescherming is voor kinder- en babyspeelgoed, wil nog niet zeggen dat de overige waren ook specifiek voor kinderen bestemd zijn. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de bestemming of de distributiekkanalen dezelfde zijn. In een oppositie worden de waren en diensten zoals in het register opgenomen vergeleken.

50. Het Bureau is van oordeel dat de waren deels soortgelijk en deels niet soortgelijk zijn.

A.2. Overige relevante factoren

51. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

52. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Er dient rekening mee te worden gehouden, dat de

gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft verschillende merken rechtstreeks met elkaar te vergelijken, doch aanhaakt bij het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven. Ook dient er rekening mee te worden gehouden, dat het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor wat betreft de waren en diensten in kwestie is het Bureau van oordeel dat er sprake is van een gemiddeld aandachtsniveau.

53. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd).

54. Voor wat betreft het argument van opposant in dit kader dat er afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht, wijst het Bureau erop dat artikel 2.14 BVIE uitdrukkelijk voorziet in de gevallen waarin oppositie kan worden ingesteld. Hieronder vallen niet de overeenstemmende, voor niet-soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken die bekendheid in het Benelux-gebied genieten, indien door het gebruik, zonder geldige reden, van het jongere merk ongerechtvaardigd voordeel wordt getrokken uit of afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk. Een beroep op artikel 2.3, sub c BVIE is in het kader van de oppositieprocedure dus niet mogelijk.

55. Verweerder stelt dat de Europese norm voor gevaar voor verwarring strenger is en dat het gevaar van associatie onvoldoende is om van verwarringsgevaar te kunnen spreken. Uitgangspunt is volgens verweerder dat gevaar voor verwarring niet op grond van een vermoeden kan worden aangenomen, maar dat het concreet aangetoond dient te worden. Het Bureau wijst erop dat de norm die door het Bureau gehanteerd wordt uiteraard dezelfde is als de Europese norm, aangezien een richtlijn dient ter harmonisatie van de nationale wetgevingen. Het voorbeeld dat associatiegevaar onder de Richtlijn niet meer voldoende is en dat de Eenvormige Beneluxwet op de Merken (onder andere) in die zin werd aangepast, is ook uitgebreid toegelicht in de Memorie van toelichting bij het protocol houdende wijziging van de Eenvormige Beneluxwet op de merken van 11 december 2001 (te vinden op de website van het Bureau www.boip.int). De toets die het Bureau moet doen bij een oppositie, is niet het toetsen van daadwerkelijk opgetreden verwarring, maar het Bureau moet toetsen of er een *gevaar* (lees mogelijkheid) voor verwarring bestaat.

B. Conclusie

56. Op begripsmatig vlak is er sprake van een hoge mate van overeenstemming. De tekens stemmen visueel en auditief in beperkte mate overeen. De waren zijn deels soortgelijk en deels niet soortgelijk. Het Bureau is van oordeel dat er in casu sprake is van verwarringsgevaar voor de soortgelijke waren.

IV BESLUIT

57. De oppositie wordt gedeeltelijk toegewezen.

Om deze redenen beslist het Bureau dat

58.   Oppositie met nummer 2002011 gedeeltelijk gegrond is.
59.   Benelux depot 1138596 niet ingeschreven wordt voor de volgende waren:
- Klasse 20: kledinghangers
60.   Benelux depot 1138596 wel ingeschreven wordt voor de volgende waren en diensten:
- Klasse 12: alle waren
  - Klasse 20: meubels (voor kinderen); wipstoelen, kinderstoelen, stoelverkleiners; slaapzakken; bedden (voor kinderen) en onderdelen hiervan, matrassen en onderdelen hiervan, kussens, hoofdkussens; beddengoed (uitgezonderd linnen); manden, niet van metaal.
  - Klasse 24: alle waren
  - Klasse 35: alle diensten
61.   Geen van de partijen in de kosten wordt verwezen op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement aangezien de oppositie gedeeltelijk toegewezen wordt.

Den Haag, 30 juni 2009

Saskia Smits
(rapporteur)

Pieter Veeze

Camille Janssen

Administratieve behandelaar: Guy Abrams